

KEMENESVIDÉK

KÖZERDEKÜ FÜGGETLEN UJSAG.

(„KISCZELL és VIDÉKE“)

Megjelenik minden vasárnap.

(„KISCZELL és VIDÉKE“)

Előfizetési ár:
 Egy évre 8 kor. Negyedévre 2 kor. —
 Fél évre 4 kor. Egy évre 8 kor. —
 Tanulóknak és jegyzőknél egy évre 8 kor., félévre 3 kor.
 Sz. kocsistólve. postaszáll. ledolgoz. pénteken

Felolós szerkesztő:
Huss Gyula

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
 Celldömök, Dömölki-utca, Gombás ház — Hirdetésekre
 felvezet a kiadóhivatal és ösv. Zsigmond Istváné könyvkereskedése

Március tizenötödike.

Meghozza minden esztendő tavaszujulásával a szabadság napjának ünnepét. És valahányszor elerkezik a március tizenötödike: felbuzdul a szív, a régi emlékek meglevenednek, elfog minnet is a nagy napok sajtósága: láza, búzkeség; erzése támad a szívünkben. Ennek a nemes búzkeségnek van oka, mert Európa nemzetei közül a miénk volt az egyetlen, a mely ver nélkül teremtette meg. Hát ideig óráig is, az egyenlőséget és a szabadságot.

Miő adáz verfürdőt kezített a francia, midőn a trónt felegorgatta, a rendi alkotmányt megsemmisítette s minő tuzasokba tévedt a forradalmi eszmék erőszakos megvalósítása! Őkenyitelenül felvetjük a kérdést, hogy mi lehetett ennek az oka s miért sikerült nálunk néhány kolonok és írónak a szabadság dicsőséges promómalása?

A franciák huszonöt millió jobbágya nem volt a szabadságra úgy megérve, mint a magyarok negyedrészt annyi milliója. A magyar nemzet egyik százados jellemvonása, az ázsiai hazából magával hozott s mindig híven ápoltt erzés: a szabadság szeretete volt. Évszázadokig a népmassze kiváltsága és feltékenyen őrzött kincsé volt; vert áldoztak értette, balul értenek, szabadságba és fektelenségbe esőptt át, de megvotti mindig. Még a királyi tekintély nagysága sem tudja ezt

az érzést kiirtani a nemzedékek szívéből. Önmagát táplalta, erősítette, ki-kilobbant, fegyvert adott a nemesek és a jobbágyok kezébe a nemzeti fölkelések véres harciban s mint a költő zengi:

„Szabadság, itten horlozok
 Véres zászlóidat,
 S emnyitának legjobbjaink
 A hosszú harc miatt.

Első tekintetre úgy látszik, mintha a nemzeti küzlmek csak a nemesi kiváltságokért folytak volna, de valójában az önállóság, tehát az ősi szabadság volt az ok. Ez a szó szakadozott fel, valahányszor fegyvert ragadt a nemzet s merihogy a bécsi udvar ezt megertei, felgögni nem tudta, a magyar nemzetre az udvar idegen anéadói rásütöttek, hogy rebellis. lázadásra hajló természetű.

Nem az volt, mi tudjuk, hanem szabadságszerető. A magyar, az ázsiai puszták szabad gyermeke, nem változott meg a századok átalakító hatása alatt sem. Nyug volt a békő, ezt le akarta rázni. Jobbágy es nemes ember között ennek a faji közös érzésnek a tekintetében nem volt különbség. Nálunk tehát nem kellett az írónak és tudósoknak teljes száz esztendeig előkészíteni a talajt, felvilágosítani a népet a szabadság és egyenlőség nagy kérdéseiben a mint az Franciaországban történt; nálunk nem éleződött ki oly szomorúan az ellentet a nemes urak és a jobbágyok között, mert a szabadság közös elhető-elemek volt. Sőt nálunk a

szabadság és egyenlőség hirdetői éppen azok voltak, a kiknek a régi rendi alkotmány jogokat adott: Eötvös József báró, Deák Ferencz, Kossuth Lajos, Szalay László nem voltak jobbágy emberek gyermekei. A márciusi ifjuság vezetői sem kerültek ki a jobbágyok sorából: Petőfi, Jókai, Irinyi, de egytől egyig lelkes hívei voltak a nép szabadságának. A milliók nyomorusága, elnyomatása, azoknak fajt nálunk, a kik nem az elnyomottak közé tartoztak.

A szabadságkürt riadása ismert hang volt, a régi tarogató feujulása, a mely egykor hárba, most örömmünnepre szólította a nemzetet. Abg volt időszak hazánk történetében, mikor a nemzet közös akarata oly hatalmas összhangban nyilatkozott volna, mint a márciusi napokban s a márciusi napok lázas hevülését oly hamar követő forradalom harciban.

Ezért a kettőt egymástól elválasztanunk nem lehet. A história összefűzte egy baberkoszoruba s ezzel ekesíti a nemzet homlokát.

A mely nemzet így tudott lelkesedni a szabadság értannak így kellett harcolnia is: ha a pesti ifjuság mozgalma nem lett volna egyéb, mint utóü tüntetés; ha a magyar nemzet a szabadságot a maga teljes minőségében nem értette volna meg s nem lett volna reá megérve: a szabadságharc csodáiról ma bizonyára nem beszélné senki.

Nemzetünk lényével összeforrt a sza-

Üzle.társak.

— Ha majd a viszonyok engedik, segédet fogadunk...

— S akkor majd kedvünkre pihenhetünk! Ebeinte, a kezdetnél egyre ezt mondogattak. Ma már a Mulhouse utcai szalagruhazukban öt segéd működött s Trerchau és a felesége még többet dolgoztak, mint ifjukorukban. Masok csodákozásra azzal feleltek: — Hja! a mai konkurencival másként nem lehet! — Egymást ezert megezték: — Ügyelni kell ezekre a bugrisokra!

Trerchau vezette a könyveket. Ő nagysága az osztályozást. Olykor azonban az adas vest is megük eszközöltek s miután vérükben f küdt az ülteti szellem, hivalkodva egymást akarták tni anyanyalni ügyesség és leleményességben. Valóságos verekedés tört ki közöttük, elemte csak lappangva, aztan nyílt háboruságban.

— Látad ezt a verőt? Tiz frankért adtam el a ombree szalag meterjét. Ezt ugyan te nem vidd volna vegbe!

No ugyan büszke lehetsz rá. Ha aztán vásárolsz valamit száz sousert, biztos, hogy három frankot sem er!

Ő nagysága éppen állat vent, Trerchau pedig dühösen dörgölte az írástól könyvein.

— Sehogysem megy... sehogysem megy közöttük! — dunnyöge olykor Pierre, a fegőregebb segéd.

— Milyen szerencseje van, hogy ilyen férjvel bir, mint az öreg, — felelé Adolphe, a kirakatrendező. — Ha én volnék az ura, már régen rendre tanítottam volna Therese önagyságát.

Trerchau vállalt súlyosan nyomta az ötven év s a szép idők régen tova röppentek, mikor a házaspár záras után sietve ebédelt s aztan vidam kedvvel a Montmartre egy kabarájába ment vacsorázni. Faradtan a napi munkától, a ferjét mi sem érdekete, mint számadási könyvei s egyre azt szamitgatta, mikor jutnak el a ponthoz, hogy felretett vagyonkájuk tőkéjéből nyugodtan megélhetve, örökre hitat fordíthassanak az üzletnek és a teljes pihenésnek szentelhecsék életüket.

Faradságát azonban még sem mutatta szá-

badon. Nagyon is büszke volna és elégedett! — gondolta keserűn. Pedig mintha néhány hónap óta az aszony is kevesebb buzgóságot mu a na. Hosszu delutanokon ki-ki mar dozott s e hevenveszett számdöket Trerchau fels-geseknek itelte.

Ilyenkor ő is becsapta üzleti könyveit es fölsietett a lakásba. Orakig acsorgott szobrol-szobara, itt egy asztalt porolva le, amott egy könyvet fellapozva. A segédek lenn ugy végeztek feladatukat, a mint akarták. S mikor egy izben Therese epés megjegyzést tett valami hi-nyagságra, Therechau csak ennyit vágott vissza: — Miért nem maradsz helyeden? Ki mondta hogy setálni menj?

S eljött egy nap, a mikor még azzal sem faradt, hogy könyveit rendben hagyja lenn. hanem alig, hogy felesége kitette a lábát, fölsietett a lakásba es ernyedetlen a pamlagra vetette magát. Delelőtt hevesen összeszobalkoztak. Rggel hibásan szamolt s a pénzárban ötven frank hi-ny volt. Therese keserűen kifakadt: — Tűged csak mindig becsapnak! — S most egyre e szavak csengtek fülebe es sirni szeretett volna

Kóser

étteremben minden időben a legjobban es legolcsóbban lehet étkezni
 Naponta friss virstii es kolbászaru, reggeli es osonna-kavé
 Bankettek es lakodalmak rendezését jutányos áron elfogadom.

HUNGARIA ált. biztosító r.-t.

(Részvenytőke 6.000.000 kor. Szervezési alap 1.200.000 korona.)

KERÜLETI ÜGYNÖKSÉGE

GRÜNELD FÜLÖPNÉL

A társaság kartelen kívül áll es az élet, tűz, baleset, szavatossági, betöréses-lopás elleni, üveg-jég es állatbiztosítási ágazatokat miveli

Olcsó díjak!

Modern feltételek!

Kartelen kívül!

Celldömök, Sági-utca 2. szám.

badtság; ott volt bölcsesjénél, ott virrasztott sok századon át feje fölött: sok szenvedésben, reményt villantott szemébe a kéteég óráiban, erőt adott neki az enyészet szélén, munkálkodni tanította a megváltozott viszonyok között: ezért oly drága nekünk a szabadság, ezért olyan nagy ünnep nekünk március tizenötödike. Ezért nem szabad arról megfeledkeznünk hogy a szabadság ünnepét közös nemzeti ünnepnek tekintsük, a melyben a nemzet minden tagjának részt kell vennie. Ezen a napon váljék egygyé a sok millió polgár.

Ezen a napon nemcsak a márciusi napok emlékének kell lelkünk szeméi előtt elvonulnia, hanem a magyar nemzet egész történetének. Mert, mint egy fenséges zeneműben végig vonul egy főérzés, úgy nemzetünk történetén is végig rezdül a szabadság érzése, majd édes epedés, majd ostromló szenvedély: benső meghatottság és szilaj kitörés: benne van az ünnepélyek pompájában és a nemzet viharos örömeiben és benne van a csaták ordításában. A magyar nemzet kegyelme legmélegebb szeretettel és csodálattal azoknak az emlékek őrzői, a kik a szabadság hősei és vértanúi voltak.

Márciusi fogadalom.

Legyünk méltó unokái a dicső őseknél!

1844-ben Magyarország legkiválóbbjai a magyar ipar védelmére megalapítottak az országos Védőegyesületet. Elnökké Bathhány Kázmér gróft, alelnökké Teleki László gróft, igazgatójává Kossuth Lajost választották. A középpontjára választmányai közül kiemelték Bathhány Lajos gróft, a későbbi első felelős miniszterium elnökét, Bezerédj István, Deák Ferencet, Fay Andrást, Klauzál Gábert, Vörösmarty Mihályt, Perczel Móricot, Veselényi Miklós bárót, Nyári Pált, Chernovich Pétert, Fényes Eleket, a kik egy-egyik az ország legjobbjainak sorából valók voltak s a kikre mindig büszkék leszünk. A Magyar Védő Egyesület ma is a régi program szerint dolgozik. Tagjainak sorában ma is nagy számmal vannak előkelő, országos nevű vezető férfiak. Számbelileg is nagyobbak vagyunk a réginél, sikereinkben pedig gazdagabbak.

Azóta iparunk óriási módon fejlődött, iparpártolásunk is jelentékeny.

S mégis ha a régi társadalmat a maival összehasonlítjuk, be kell vallanunk, hogy a régi társadalom messze fölülte áll a mainak.

A negyvenes évek magyarjainak volt hazafias, volt lelkesedés. A szívüket magasztos, ideális eszmék hevítették, a melyekért készek voltak élni-halni.

Más volt akkor a magyar ipar pártolása is. Deák Ferencnek azóta szállóigévé vált híres

mondását mindenki komolyan vette s a hol csak lehetett, igazán ki-ki saját háza küszöbén állította föl a vámsoropót.

Pedig akkor ez áldozattal járt. A magyar ipar 1867 előtt jóformán gyermekkorát élte. S mégis micsoda büszke lelkesedéssel vásárolták a magyar cikkeket! Milyen örömmel vették e kor derék asszonyai, leányai a magyar „honi képből” készített egyszerű, olcsó, de csinos ruhákat, a melyekben hasonlíthatatlanul szebbek voltak, mint a mai kor méregdrágán öltözködő ultramodern női.

Hölgyeim és uraim! Le a kalappal ez ideális kor lelkes társadalmá előtt!

E kor hőlgyei és férfiai nem rösteltek magyarságukat, ellenkezően büszkék voltak rá. Iparpártolásuk is komoly volt, nem tekintették üres jelszónak, mint ma.

Mert jelen társadalmunk aránylag korántsem olyan támogatója, vásárolója iparunknak, mint ez a leltűt szép időszak. Ha ma az állam, a városok, a községek a kiváló iparpártolással nem biztosítanák a magyar ipar megélhetését, a társadalom szegényes támogatásával alig tudná a mindennapit megszerezni. Pedig sokszor kimutattuk s ezt a külföld is elismeri, hogy a magyar ipar pártolása ma már semmiféle áldozattal nem jár.

Való igaz, hogy ma is vannak buzgó komoly iparpártolók, de az egész társadalmat a negyvenes évek mindent leküzdő lelkesedése még nem hatotta át.

Derék ifjúságunkat leszámítva, hőlveink és férfaink nagy részét minden érdekli, csak a magyar ipar sorsa nem. Bünyös közömbösségből a biteles statisztikai adatok halálharangja sem rázza föl. A legtöbben nem is tudják, hogy évenként ezerhatszáz millióval adózunk a külföldi ipar-nak. Ez olyan érvágás, hogy fölér egy veszített háborún katasztrófájával.

Az 1848-iki márciusi nagy napok szent emlékével kérve kérjük a társadalmunkat, véssé jól szívébe Kossuth Lajos, Deák Ferenc jelmondatát: állítsuk fel a vámsoropót a saját küszöbünkön!

Tanuljunk lelkesedést és hazafiságot, igaz magyarságot Széchenyi-ől, Kossuth-ól, Petőf-ől, Deák-ól. Ők lelkesítsenek, ne a mai kor testetleket emésztő léhasága. Higyük el, hogy ezek a lángeszű férfiak, a mi igaz ideáljaink, a kiknek értéke, mint az antik műkincseké, az évek múlásával egyre nő, nem pedig a mai átlagizlésnek hódoló divatos apró nagyságok.

Unnepejünk meg március idusát a 48-iki nagy március-hoz méltóan. Magyar ruhában, magyar zászlóval, magyar kokárdával s mindenek fölött magyar szívvvel adjunk hálát március 15-én a magyarok Istenének, hogy ilyen elődökkel büszkélkedhetünk!

Magyar ifjak, magyar hölgyek, magyar férfiak kövessük dicső nagyjainkat!

Sassi Nagy Lajos.

... Ej ostobaság! Hissen nem gyerek... Dühösen ugrott fel és öklre szorította kezét.

— Vegre is, ki az ur a héaban? S a mint körültekintett a szobában, a hol minden darab butor elrendezése női zsarnokság uralmáról beszélt, vad düh fogta el. Miért is nem nyitja fel ő soha Thérésa íróasztalát, a hol a maga kis dolgait őrzí. Lábvál az asztal felé rugott s az erős lökéstől a fiókok kiugrottak.

Éőbb szégyen fogta el, majd győzött a kíváncsiság. Főlemezte egyenkint a kis levélköteteket... Ezeket a nővére írta... emezeket Rozse küldte... És est? ... vonalozott papír egyetlen írás...

Trerchaun felgyújtotta a lámpát, hogy jobban lásson:

— Be szerezjük is mi egymást... édes galambom... be jó is voltál! Hala nekéd, a szabóm és a suszterom nyugodtan hágy... Egy másik levél:

— A tiz arany a mit mutkor adtál, kincsem, s a keddi, hat arany bizony már elusztott... — A férjem nincs lenn? — hangzott fel Trerchauné csodálkozó hangja és felhíttet a

lépcsón. — Hol vagy? Beteg vagy, Eugén? Pillantása azonnal ráesett a nyitott fiókokra s az öreg ember meredt szemekkel ugrott rá:

— Céda... hazug rongy... hát így vagyunk?

Thérése közel volt az ájúláshoz: — Lassabban... meghallják lenn a segédek... — Hadd hallják... hadd tudják a segédek is, ki vagy...

Csend. Lenn elfojtott vihógás és halk, nesztelen sikló léptek. S Trerchau lassan, vadul, elfojtott dühvel folytatta:

— S még te merészeltét engem szemrehányásokkal illetni?... még te dicsekedél az ügyességgeddel?, Gratulált! Szépen meglóptatad magadat!

— Meglóptattam? Thérése felugrott.

— Meglóptattam magamat? Mit tudsz te! A férj egy szót sem szolt, csak a levelekre mutatott. De az üzletársnő már vissza nyerte hivalkodó gögjét e kemény hangon oda vágta:

— És ki mondja, hogy nem kaptam eléget a pénzemert?

Március 15.

E nap hullott le porba Világdöntő nagy Caesar koronája,
E nap termett babért Uj foradalmi hősök homlokára.
E napnak átka van:
A zsarnokok nagy péntek éjszakája!
S e nap az első sugár Rabszolga népek szabad hajnalába.
Sötét éjjel, midőn Halálharang zug láncot csörgetőknek;
S ragyogó szent kárcsöny,
Mikor népek születnek s égbe nőnek.

Az idők tegerén Fel-fel vetődik óriási hullám.
Mely mélység öbleiből Gyujtó tüzet röpiit magosba vállal.
E robbanó csillagkövek Lángba borítják a menny kupoláját.
S haragos istenek Megkezdik ott fenn ezredek tusáját.
Lángküllös szekerén Hadur a csillaguton atrobog,
Armányra zug nyíla!
— És rengenek az örök oszlopok.

Szabadság anygala Kirebentvén tündöklő szárnyait:
Leesap, mint meteor, S elegíti poklok zavarait,
Hol karhozatra vetve Izzadjak verőket milliók!
S ülnek vöröső trónjukon A csontszáradt sápad vérvivők.
Jaj! Jaj! Háromszoros jaj!
Az ember leiket láncokba verőknek.
Ott egnek izzó trónjukon, Mig a bilincsekből karkok verődnek.

Esküdjetek!
Zug a föld szellemének átka —
Esküdjetek!
A vérnek lángoló szent bibórára,
Hogy míg emelni tudtok, Igaz szót és éles vasat:
A nép megkínzott ezer teje A leghatalmasabb!
Esküdjetek!
Hogy a rozsdas bálványok szétszakadnak!
Uj ég, uj csillagok, Uj istenek születnek
Szent hajnalán e titkos csoda napnak!
— És milliárd karok Csont ökle az égre mered —
És milliárd ajak Zugja az esküt a rémleteset...

Ez eskü ellen nincs vasajtó,
Ez eskü szívébe röpönn!
Ki esküzi, annak imádság,
Mi zeng csillagkörökben;
S kik ellen esküszik:
Azoknak égető poklos sebek —
Melyekre nincsen ir,
Melyektől meg nem óv
Sem páncél, sem sereg!
Azért ti boldogok,
Esküdjetek!
Petőfi lelke jár Fölöttetek!
S a szívnek titkait vizsgálva —
Jaj annak, a ki álnok!
Azt dicsekedtetik Haragból font rémes Villámok.
Halálos álmat alvók:
Szól a kakas! Ébredjetek!
Vagy álmatokba fojt meg e szó
A szabadságra esküdjetek!

Oláh Gábor.

Ha cipőre van szüksége, forduljon **GOTTLIEB IZIDOR**

„TURUL” cipőkiállításhoz,

hol a legjobb minőségű cipők

Szőlőoltványok

Ajantom teljes szavatosság mellett fajtásait egy és két éves gazdag gyökerzetű szokványminőségű fasoltványaimat a legjobb bor- és csemegefajokban. Közülük „Kreoca” (Banati Rizing) a legkifünőbbnek bizonyult és rendkívül bőtermő lőrszőő és „Muscat Csabagyöngye” a legkorábban érő csemege-szőő. Ezenkívül Riparia Portalis és Rupetris-Menticola sima és gyökeres alanyvesz-ték a legjutányosabb árak mellett.

Erzsébet-szőlőoltványtelep

Tulajdonos: Schmidt Matyas BOGAROS.
(Torontómegye.)

Arjegyzek ingyen és bermentve

Kollarit- bőrlemez.

kaucsuk-kompozitívóval bevont ruganyos, vihar-biztos és időtálló szagtalan fede lemez. A je-
tekor legjobb fedellemeze.

Végtelenül tartos.

Regi zsindelytetők átfedésére kiválóan alkal-mas. — Sem mázó'ni, sem mészlével bekenni nem kell.

Kapható Celdömölkön: **HOFFMANN MIKSA**

Érdekeskednél.

Az érdeklődőknek...
világosít meg nyújt: Pfeiffer Georg
Nürnberg, KG (Bismarck)

SCHÜTZ GYULA

épület és bútorszármazék, bútorkoporsó és sárkó raktára

Celdömölk, Kossuth Lajos-utca

Ajánlja dusan felszerelt bútor raktárat hol a legszebb és legfinomabb kivitelben, versenyképes árakon kapható kedvező fizetési feltételek mellett haloszoba, ebédlőberendezések, divanok, konyhabútor és egyes bntoldarabok.

Érc- és fakoporsó raktár.

Nagy választék mindenemű síremlékek és sírkeresztekből, mar-vány, granit és syenitből. Mindennemű, a kofaragó szakmába vago munkák vállalatnak és a legnagyobb pontossággal és szakertelemmel elkészítet-nek

Temetkezési

vállalat!

Nyomat...
nyvayomda

K A R-

tele mellkaramelláról, mely

Köhögés

rekedés katarussal és nyalkásodás ellen a legintósabb és a legjobban ható gyógyszer.

Kapható:

Veszprémben: Incze Kálmán Devecser-ben: Balogh Mihály, Celdömölkön: Bicsiczky Ödön, Szentigalonn: Wolf Bela gyógyszeráraban.

Virágkereskedés.

Tisztelettel tudatom a n. é. kö-zönseggel, hogy Czellömölkön, a Központi-kávéház melletti üzlet-helyiségben

virágcsar okot

rendeztem be.

Minden időben vágott és öserép virágokból nagy választékot tartok.

Alkalmi csok okat, sírkoszorúkat

a legzölésesebben, olcsón készítek.

Szíves pártfogást kérve, marad-tam kiváló tisztelettel

Berecz Lajos

kereskedelmi kertész
Celdömölk, Kossuth Lajos-utca

Hirdetéseket

jutányos áron vesz fel a kiadóhivatal.

Orvosok, tanárok, hivatalnokok véleménye a SIROLIN „Roche”-ról

Érdeklődőknél:

Dr. E. P. orvos, Pr.-ben.

F. H. tanító, Fr. a. D.

K. L. tanár, St.-ben.

O. E. előjáró, T. a. M.

A Sirolin »Roche»-t két német tudósokélel kísérletben rendelték meg a legjobb szorok zserem el köhögés, étvágytalanság és a légzőszervek elavulásodása ellen.

A Sirolin »Roche» ható-óvni meg vagyunk elégedve és mindenki nek ajánlani fogjuk, akiknek légszervi baja van

A Sirolin »Roche» csodálatos mivel és nagy óv óta nem nélkülözhetem háat gyógy

A Sirolin »Roche» csodálatos mivel és nagy óv óta nem nélkülözhetem háat gyógy

A Sirolin »Roche» pompas ízű, étvágygerjesztő, enyhíti a köhögést, hurutot és hörghurutot, erősíti a tüdőt és influenza esetén jótékony hatása van az egész szervezetre. A Sirolin »Roche» minden gyógytarban kapható.

